

[Melchior.]

jer sig om Piet Heins: »Den, der kun ta'r spøg for spøg og alvor kun alvorligt, han og hun har faktisk fattet begge dele dårligt.« Jeg så den alvor i hr. Waldorffs morsomme fremstilling om trussel fra russiske kanoner kontra kanoner på fregatten »Jylland«, at den dag det russiske parlament – hvis der findes noget i Rusland, der kan betegnes som parlament i vor forstand – måtte beskæftige sig noget mere med gamle, bevaringsværdige skibe og lidt mindre med kanonbåde, da tror jeg, at verden ville blive noget lykkeligere, end den er i dag. Men nu får vi jo snart besøg af medlemmer af den øverste sovjet, så kan vi diskutere det med dem.

Justitsministeren (Orla Møller):

Fru Mette Madsens indlæg giver mig anledning til bare en enkelt bemærkning. Det var nok en noget nærmest utidig konklusion, der blev trukket af mine ord for et øjeblik siden. Sagen er jo dobbelt. Det haster. Vi var derfor i gang med denne sag også forud for museumsnavnet. Vi var i gang i 1976. Det står udtrykkeligt i papirerne. Det andet – og det er jo det helt afgørende – er, at i den aftale, der er truffet med Ebeltoft kommune, er nationalmuseet inde i billedet, så der er fornøden sikkerhed for, at der ikke sker ulykker på dette område. Det tror jeg stadig væk man kan fastholde, uanset hvor skibet kommer til at høre til.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Til oplysning for hr. Melchior, der ikke vidste, om man i Rusland var interesseret i at bevare gamle krigsskibe, kan jeg forsikre hr. Melchior for, det er man. »Aurora«, der er bygget før den første verdenskrig, ligger skam fuldt udrustet i Leningrad.

Arentoft (FP):

Så kunne jeg også godt tænke mig lige at komme med en oplysning. Vi fik jo våbenhjælp fra Rusland i 1958, da den russiske krydser »Ordzonikidze« sejlede »Vitus Bering«s kanoner herop, og de kan ses i Horsens den dag i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om selskabers oplysningspligt [af Wilhelm m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 47. Fremsat 13/4 77).

Forslaget sattes til forhandling.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Vi kan kun effektivt få indseende med de multinationale foretagenders aktiviteter gennem et internationalt samarbejde, og OECD-deklarationen er udtryk for det mål af samarbejde, der foreløbig har kunnet opnå den bredeste tilslutning.

I denne sammenhæng vil jeg gerne pege på en række andre initiativer. Vi arbejder i EF for gennemførelse af regeringens tanker på dette område. Regeringen har allerede i 1973 i EF fremlagt et memorandum om internationale koncerner. Det fremhæves heri, at et væsentligt bidrag til at opnå større offentlighed og øget indsigt i internationale koncerners forhold kan opnås ved gennemførelsen af fælles regnskabsregler, fælles regler om oplysning og om ejerforhold, herunder koncernforhold.

I forslaget til fjerde selskabsretlige direktiv findes almindelige regler for aktieselskabers og anpartsselskabers regnskaber. Dette direktiv, der i vidt omfang indeholder regler på de områder, der er nævnt i forslaget, er bl. a. på dansk initiativ blevet fremskyndet, så det kan ventes gennemført inden for kortere tid. Foruden dette direktiv arbejdes der også på et forslag om koncerners regnskaber og ejerforhold.

Deklarationen bør derfor ikke for tiden føre til noget dansk lovinitiativ. En isoleret dansk gennemførelse af det fremsatte forslag vil på uhensigtsmæssig måde gribe ind i løbende internationale drøftelser. Et eventuelt lovgivningsinitiativ bør indgå som et led i en større sammenhæng. Det vil ikke være rimeligt at lovgive under omstændigheder, hvor det kun er dansk industri, der pålægges pligt til de nævnte oplysninger. Jeg finder det herefter på nuvæ-